

([The National Interest](#))

На данашњи дан пре двадесет пет година, 24. фебруара 1991, започео је први амерички копнени напад на Ирак. Прва Бушова администрација добила је одобрење америчког Конгреса и Уједињених нација да ослободи Кувајт.

Акцији се придружило више од тридесет држава са својим копненим трупима, а Совјетски Савез је био дипломатски партнер, истина критички оријентисан. Након исцрпљујуће шестонедељне ваздушне кампање изгледало је да ће копнена битка бити окончана истом брзином којом је и започела, потврђујући блиставу америчку тактичку и технолошку супериорност. Али, усредиштена у причу о новом светском поретку, стотинак часова дуга копнена инвазија била је само почетно поглавље трагичне америчке, четврт века дуге ирачке сторије.

Остављање Садама на власти било је исправна одлука, која је истовремено произвела дилему: шта чинити са непоправљивим, а непријатељски настројеним тиранином. Као и у случају Немачке након I светског рата, Садам је имао мноштво мотива да угрози постратни споразум. Економски ембарго успостављен како би присилио Ирак на повлачење из Кувајта остао је на снази и након што је то повлачење у потпуности окончано. Будући да није било озбиљних покушаја да се постигне трајнији постратни споразум, онај који би ограничавао ирачка застрашујућа хемијска, биолошка и нуклеарна истраживања и истовремено ублажавао катастрофичне ефекте дуготрајног потпуног ембарга, дипломатска настојања да се очува режим санкција временом су добијала на снази.

Данас је јасно да је “мајсторски потез” Осаме бин Ладена био шамар америчком војном запоседању Арапског полуострва.

Тако су се тактичке постратне адаптације на ситуацију постепено калцификовале у контрадикторне политичке циљеве очувања и промене режима. Садамова спремност да сакрализује добробит свога народа обезбедила му је снажно дипломатско оружје за одупирање санкцијама и инспекцији ирачког оружја. У време када је администрација Џорџа Буша 2001. дошла на власт режим санкција је почео да добија свој срамотни расплет у све дубљој патњи њима тешко погођеног ирачког становништва.

А онда је дошао 11. септембар.

Данас је јасно да је “мајсторски потез” Осаме бин Ладена био шамар америчком војном запоседању Арапског полуострва. А одговор друге Бушове администрације на њега био је грешка америчке спољне политике која се по својој грубости може поредити само са ратом у Вијетнаму.

Амерички фијаско у Ираку – четврт века од почетка

Пише: Пери Кемек
петак, 18 март 2016 12:29

Амерички фијаско у Ираку – четврт века од почетка

Пише: Пери Кемек
петак, 18 март 2016 12:29

Амерички фијаско у Ираку – четврт века од почетка

Пише: Пери Кемек
петак, 18 март 2016 12:29

